

۷ عامل عجیب آسیب
به سیستم ایمنی بدن

حفظ بهداشت آشپزخانه
در دوران کرونا

طلاق در کمین افرادی با ۵ ویژگی

منفی بافی، خودشیفتگی، توجه افراطی به همسر
و ... از خلق و خوی متداولی است که به گفته
کارشناسان می تواند به طلاق منجر شود

فر فرقه | قصه
«هدیه ای برای یک دوست»

سر خابی نیستم

وعاشق صنعت نفت آبادانم

قاضی، بی طرف است. آیا یک داور فوتبال نمی تواند تعلق رنگی داشته باشد؟ مرادی توضیح می دهد: «داور بی طرف است اما به معنای این نیست که به تیمی علاقه مند نباشد. هر فوتبال دوستی یک تیمی را دوست دارد و می تواند آن را اعلام کند. من هم در همه سال ها تعلق رنگی داشته ام اما هرگز آن را بیان نکردم. ولی بگذارید برای یک بار خیال همه را راحت کنم. در همه این سال ها در شهرهای مختلف قضاوت کردم و فرهنگ تماشاگران را دیدم. صادقانه می گویم که علاقه خاصی به تیم صنعت نفت آبادان دارم. شاید بعضی ها فکر کنند به این دلیل یک تیم شهرستانی را انتخاب می کنم که از دعوای قرمزآبی فرار کنم. هر دو تیم و تماشاگران ش برایم قابل احترام اند اما در آبادان، مردم با فوتبال زندگی می کنند و ورزش برایشان معنی سرنزدگی و شادی می دهد. به همین دلیل، عاشق صنعت نفت آبادان هستم. در شمال کشور هم ملوان بندر انزلی همین شرایط را دارد و خیلی دوستش دارم.»

چرا داورها به انتقادها جواب نمی دهند؟

«مسعود مرادی» درباره این سوال که چرا معمولاً داورها به خیلی از انتقادهایی که بعد از هر بازی به عملکردشان وارد می شود جواب نمی دهند، توضیح می دهد: «مری بیان و بازیکنان همیشه تریبون دارند اما داوران حق مصاحبه ندارند. مری و بازیکن به کنفرانس خبری می آید و هر حرفی را می زند در صورتی که کنفرانس خبری اصلاً جایگاه نقد عملکرد داور نیست. اتفاقاً کمیته انضباطی هم چیزی نمی گوید. به همین دلیل، ما مری خارجی می آوریم و چون جای دیگری کار کرده و حرفه ای است تا یکی دو ماه اول اصلاً از داوری حرف نمی زند اما بعد که با سیستم فوتبال ما آشنا می شود، مثل مری های خودمان اولین حرفی که می زند درباره داوری است! بعضی ها می گویند حالا که تریبونی برای دفاع از خودتان ندارید، یک صفحه اینستاگرامی بسازید و حرف هایتان را بنویسید. من مخالفم. این خلاف دستور العمل فیفا و کنفدراسیون فوتبال آسیاست. فضای مجازی بیشتر تنش ایجاد می کند. داور اگر بخوهد به حاشیه ها و نقدها پاسخ بدهد تماشاگرها و طرفدارهای تیم ها تحریک می شوند و داوری را در بازی بعدی زیر فشار قرار می دهند. البته داور هم اشتباه می کند و فیفا هم این را قبول دارد و به همین دلیل سیستم وی آر (VAR) وارد بازی ها شده است تا احتمال خطای داور کاهش یابد. اما یک وقتی داور اشتباهی می کند که سرنوشت بازی جور دیگری تمام می شود. اگر اشتباهش در این حد باشد، لازم است که اعتراف کند. این فرهنگ هم باید از سوی تیم ها وجود داشته باشد که اگر داور به اشتباهش اعتراف کرد، بقیه از آن سوء استفاده نکنند.»

پیشنهاد دریافت رشوه نداشتن

حاشیه های داوری تا حالا روی کار و زندگی شخصی تان تاثیر داشته است؟ آیا تا کنون پیشنهاد رشوه داشتید؟ مرادی به این سوال چالش برانگیز هم صریح و شفاف پاسخ می دهد: «قضاوت همه لحظاتی است که حاشیه است ولی این خود داور است که باید رعایت کند. وقتی وارد حرفه داوری شدم در یکی دو سال اول پیشرفت خوبی داشتم و بلافاصله به جام کنفدراسیون ها در فرانسه دعوت و به عنوان یک داور مطرح بین المللی در کشور شناخته شدم. شرایط، جایگاه و حیرمی را برابرم به وجود آورد که کسی جرئت نز دیک شدن به این موارد را نداشته باشد. الان هم که کنار کشیدم، خوشحالم که مورد احترام اهالی فوتبال هستم و به صراحت می گویم که تا کنون پیشنهادی نشده نداشته ام. تا حالا ندیدم که آدم های دور و برم پیشنهادی برای قضاوت یک طرفه داشته باشند. به نظر من این جور مسائل، بیشتر از آینده تخیل تیم هاست. داوران موقعیت اجتماعی خوبی دارند و به نظر من بازی به چنین مسائلی ندارند. اما هر جایی خوب و بد هست و نمی توانم قاطعانه بگویم که رشوه و این جور مسائل اصلاً وجود ندارد. جایگاه قضاوت همیشه در معرض تهمت است. پس نباید حرف و حدیث ها را جدی گرفت. وقتی حرف و حدیث در فوتبال ما زیاد است هر جور حاشیه و حرف جنجالی طرفدار زیادی خواهد داشت. فضای داوری ورزش ما خیلی ایده آل نیست و من علاقه ای ندارم که حتی فرزندم وارد این حرفه شود.»

برای داوری هر مسابقه، یک میلیون

تومان پرداخت می شود

از «مرادی» درباره درآمد داورها در این روزهای پرمی که پاسخ می دهد: «قضاوت در فوتبال فقط عشق و علاقه می خواهد. داوران ما هیچ قراردادی ندارند و برای هر بازی مبلغ مشخصی می گیرند. مثلاً در این شرایط گرانی و تورم، یک داور برای قضاوت در مسابقه، مبلغ یک میلیون و کمک داور هم حدود ۷۰۰ هزار تومان می گیرد. ۱۰ درصد مالیات هم از این مبلغ کم کنید. فاجعه است. این همه تمرین و مطالعه و رفت و آمد و تحمل فشار هواداران که البته از زیبایی های فوتبال است، فقط عشق و علاقه می خواهد و گرنه با این مبالغ نمی شود زندگی کرد.»

فوتبالیست و مربی بودم

اما در نهایت داور شدم

این روزها چه می کنید؟ چطور داور شدید؟ چقدر درآمد دارید؟ اصلاً چرا داوری و ...؟ کلی سوال آماده کرده ام تا برای گفت و گوبایکی از بهترین داورهای کشورمان یک گپ در دست و حسابی داشته باشم اما «مسعود مرادی»، همان اول صحبت مارا به سال های دور می برد و از این می گوید که چطور سرنوشت از او یک داور بین المللی ساخته: «داوری آن اوایل برابرم شغل نبود. متولد کرج هستم و در سال های جوانی به صورت نیمه حرفه ای فوتبال بازی می کردم. همیشه دوست داشتم در هر کاری که وارد می شوم، مختصات آن را بدانم. بنابراین بیشتر به خاطر این که روی قوانین فوتبال اشراق داشته باشم در کلاس داوری شرکت کردم که مرحوم صالحی، داور پیش کسوت، تدریس اش را بر عهده داشت. آن موقع مری فوتبال هم بودم و برای این که بتوانم داشته ها و علم کارم را به شاگردانم انتقال بدهم در کلاس داوری شرکت کردم تا هم خودم هم شاگردانم قوانین فوتبال را بدانیم و بهتر بازی کنیم. آن زمان، کرج جوستان تهران بود و ما برای بازی های جوانان و نوجوانان به تهران می آمیدیم. چند داور معروف مثل ناصر عاقلی بودند که هر موقع به تماشای قضاوت شان می نشستیم، و اقبال لذت می بردم. این ها انگیزه های شدت داوری را در سطح بالاتری یاد بگیرم و تصمیم بگیرم به صورت جدی تر وارد این حرفه بشوم.»

داور باید هم آتش نشان باشد

و هم روان شناس

می خواهم بدانم داوران موفق چه خلقیاتی دارند؟ مسعود مرادی که عمری را در این راه گذرانده است، می گوید: «فوتبال در کشور ما با همه جاذبات دارد. فوتبال ما بیش از این که وابسته به مسائل ورزشی باشد به افرادی ارتباط دارد که در اس تیم ها قرار می گیرند و اصلاً فوتبالی نیستند. این جور آدم ها هر گونه اشتباه خودشان را به جای این که به عملکرد فنی خودشان مرتبط بدانند به گردن داوری می اندازند. بنابراین اعتراض به داور در ایران نسبت به همه جای دنیا بیشتر است. این را من نمی گویم، اما رها بارها و بارها ثابت کرده است. در این شرایط، داور باید هم جدی و هم اهل شوخی باشد اما اگر بخوهد خیلی شل باشد و با هر کسی بگوید و بخندد، نمی تواند قضاوت کند. یک داور، مدیر زمین و آتش نشان بازی است چون باید آتش و تنش داخل زمین را بخواباند. یک داور با خواندن چند کتاب و خریدن یک سوت و دوتا کارت، داور نمی شود. داوران روان شناس داخل ورزشگاه می دانند چون باید بدانند چه زمانی چه عکس العملی نشان بدهد.»

پیشنهاد دریافت رشوه نداشتن

نکاتی گفته نشده

درباره سبک زندگی داورها،

سختی ها و شیرینی های حرفه شان،

درآمد شان و ... در گفت و گوبا

«مسعود مرادی»

برترین داور سال

۲۰۰۳ آسیا

مصطفی میرجانیان | روزنامه نگار

یک سوت، یک کارت

یک کارت قرمز و یک

اسپری برای خط کشی؛

این ها همه دارایی های یک داور در مستطیل

سبز است که چشم تماشاگران فوتبالی را

۹۰ دقیقه به خود خیره می کند. شنیدن

صدای سوت داور، همان قدر که برای یک تیم

خوشحال کننده است، اعصاب تیم رقیب را به

هم می ریزد. شنیدن صدای سوت، بعضی اوقات

نشانه اعلام پنالتی است، گاهی افساید و البته بعضی

اوقات هم نشانه به ثمر رسیدن گل. طبیعتاً همه این

اتفاقات، نبی از ورزشگاه ها را که تا قبل از شیوع کرونا

به جای ماکت تماشاگران پر می شد، ناراحت و نیمی

دیگر را غرق در شادی و خوشبختی می کرد! باز هم

پرونده ای در زندگی سلام داریم درباره یک شغل؛ این

بار حرفه ای را انتخاب کردیم که اگر تاثیر گذاری اش

بر نتیجه مسابقات فوتبال با گرفتن تصمیمات درست

یا غلط، بیشتر از باز یکنان و مربی ها و ... نباشد به

هیچ وجه کمتر از آن ها نیست. داوری که تمام ۹۰

دقیقه بازی، تحت فشار و استرس است. این حجم از

فشار باعث می شود در تمام ۹۰ و چند دقیقه ای که

بازی طول می کشد، اعصابش خط خلی شود! مدام با

خودش فکر می کند که مبادا وسط زمین و میان آن همه

تماشاگر بد موقع سوت زده باشد، مبادا سوتش اشتباه

بوده باشد، مبادا رنگ کارتی که نشان داده تماشاگر را

عصبانی کرده باشد و هزاران مبادای دیگر! اما آخرش چه می شود؟ مری و باز یکن اگر اشتباهی کرده باشند یا به

هر دلیل دیگری طعم شکست را چشیده باشند، به جای پذیرش عملکرد احتمالاً ضعیف خودشان، همه چیز را به

گردن داور می اندازند و این داور است که باید پاسخ گو باشد. خب البته داوران هم بی اشتباه نیستند. داور است که

باید بگوید چرا به فلان بازیکن کارت نشان داده؟ یا در فلان صحنه اعلام پنالتی نکرد، چرا افساید را نکرفته و ...

این ها را گفتیم تا ثابت کنیم داوری به ویژه در فوتبال و در کشور ما به شدت سخت و طاقت فرسا است. اما باید دستمزد

داوران ما در حد اندازه فشار روحی و جسمی است که تحمل می کنند؟ اصلاً داور بودن چه شکلی است و یک داور

فوتبالی چقدر برووبیا دارد و چه کار می کند؟ در پرونده امروز زندگی سلام، سراغ «مسعود مرادی»، قتییم: داور ۵۵

ساله ای که فعالیت اش در این حرفه از سال ۶۶ آغاز کرد و تا سال ۸۹ به قضاوت خود ادامه داد. از سوابق ورزشی

مرادی می توان به کسب عنوان برترین داور سال ۲۰۰۳ آسیا، قضاوت در دو دوره مسابقات جام ملت های آسیا

در سال ۲۰۰۴ و ۲۰۰۷، قضاوت در رقابت های المپیک یکن در سال ۲۰۰۸، قضاوت در جام کنفدراسیون های

فیفا در سال ۲۰۰۳ (فرانسه)، دو دوره نامزد داوری برای حضور در جام جهانی در سال ۲۰۰۶ و ۲۰۱۰، قضاوت

در فینال جام باشگاه های آسیا در سال ۲۰۰۴ و قضاوت در بیش از ۲۰۰ رقابت بین المللی اشاره کرد. «مسعود

مرادی» که سال ها در فوتبال سطح اول لیگ خودمان هم سوت زده و چند سالی است به عنوان ناظر فیفا فعالیت

می کند، در پرونده امروز زندگی سلام برای شناساندن حرفه اش به ما کمک کرد.

من داوری را شغل نمی دانم!

هیجان تماشاگران، تحمل استرس مسابقه ها، فشار رسانه ها و به خصوص کانال و صفحه های هواداری، احتمال خطر قضاوت ...؛ تحمل همه این ها نباید کار راحتی باشد. آیا حرفه قضاوت روی مستطیل سبز، ارزش تحمل این همه استرس و فشار عصبی را دارد؟ داور فیفا جمله ای در این باره می گوید که به نظر من

عجیب است: «بگذارید قبل از این که بگویم تحمل این ها ارزش دارد، بانه با احترام به همکاران بگویم

که من داوری را شغل نمی دانم! از مانی بازیکن فوتبال بودم ولی حالا اصلاً نمی شود دستمزد

فوتبالیست ها و کار فنی را با داوری مقایسه کرد. دستمزد ها آن قدر ناچیز است که همه

داوران ما شغل دیگری هم در کنار قضاوت دارند. مثلاً خود من، مهندس مخابراتم.

الان حدود یک سال است که باز نسته شدم ولی در همه سال های قضاوت

مجبور بودم با فعالیت مخابراتی زندگی ام را بچرخانم. البته همیشه خودم را

بیشتر یک داور می دانم چون فعالیت هایم در این زمینه بازتاب بیشتری دارد و

همیشه درگیر آن هستم، حتی آن وقتی که مشغول کار مخابراتی بودم هفته ای

چند جلسه تمرین می کردم و به خاطر وقت زیادی که برای قضاوت در ورزش

می گذاشتم ا رتقای شغلی کمتری در مهندسی مخابرات پیدا کردم.»

زندگی داورها ۲ بخش دارد

از مرادی می خواهم پشت صحنه کارش را بیشتر برای مان توصیف کند و این که یک روز داورها به انجام چه کارهایی می گذرد؟ او تمام مسئولیت داوری را به دو بخش تقسیم می کند: آموزش و امتحان. «هر داور باید بخش مشخصی از وقت خود را برای یادگیری بگذارد. قدر اسبون فوتبال هر چند وقت برای ما کلاس می گذار داما این کافی نیست. داور های امروزی باتوجه به دسترسی به اینترنت باید همیشه به روز باشند. بخشی از وظیفه داوری هم به قبل از مسابقات بر می گردد. آدم هایی مثل ما از چند ساعت قبل از مسابقات سبک زندگی شان را تغییر می دهند. مثلاً برای تغذیه مناسب، غذاهای پر کالری ولی کم حجم مثل ما کارونی می خورند تا در زمین همپای بازیکنان بدوند. حالا هم سه ماهی است که فوتبال ما به خاطر کرونا تعطیل شده. تعطیلات از کیفیت کار داوران ما کم می کند. یک داور هر قدر هم که تمرین و مطالعه کرده و آمادگی بدنی داشته باشد اگر در زمین چمن نباشد، افت می کند. همان طور که تیم های ما افت کردند، داوران مان هم از کیفیت کار شان کم می شود که احتمالاً امراتش را خواهید دید.»

